

ЗОФИЯ

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорянка ся відома всійкож Петков. Цвіта-тва за єдна годинка з едною флюїдо меджасіде і половина, а за шість місяців три четверти ота флюїдо меджасіде. Сномоществовані-тва турбібів всіхоки да ся приводитися і да ся віспрацьвані волиня, в другу или в пошукові табірів (пугове) Турски, Імськи, Пруски, Русски или Франкуски, на Редакторсько-тва у Американі Хайн ці Паризарів.

Година I.

ПАРИГРАДЪ. ПЕТЬБЪ. ІЮНІЙ 4. 1876.

Брой 23.

ИЗВѢСТИЕ.

Първа-та половина от годината-та
истича на 1-тий юдущи Юли, и кий
напомня за онзи от спомен-
ствователи-та си, които са при-
платили само за шестът месец, че-
то не можем да им испричамъ.
Зареща подиря нова време, ако не
приемем от тях споменоставката-
зас основания-та шестът месец.
Ний самъ приучихъ да държимъ стро-
гата прописка.

Цѣла-та на Зорнишк отъ 1-й Юлия до 31-й Декември ще е три четвърти отъ бѣло меджидиѣ, която може да ни са проводи или въ група, или въ поиневски тилубри (сълзите).

Досегашният броеве на Зорница са свързани. Ред.

КАКВЫ ДОКАЗАТЕЛСТВА ИМА ПРОТИВЪ ДОСТОВЪРНОСТЬ-ТА НА ЕВАНГЕЛИЯ-ТА.

Ако ини танка доказателства, тъ
треба да си от само-тъ Еван-
гелия, или от историй-та, или от
наука-та, т. е. за да докаже че Е-
вангелието не са достоверни треба
да има си какви да опровергат едно
друго чрез съвместната противоречия,
или какъв историй-та да ги опроверга.
Но да докаже че изложението на
съвместната евангелия-тъ историче-
ски фактов на нинадълго, или пак
наука-та да ги опроверга, като до-
захди че учения-та им са пропити на
известните-тъ нации и закони на при-
родата-х; но ако ини танка доказа-
телства която да опровергава Еван-
гелия-та, то тъ не могат да са опро-
вергат, и треба да си припомнят за

*I. Евангелия-та опровергаватъ ли
се едно друго чрезъ нѣкакви против-
съди-и-2*

Въ разглежданіе-то на този въпросъ
нуждно е да помнимъ този иѣща:

Иоаннъ съ ди поимѣнъ три имена:
Первъ, Евангелитъ не пратизавать
да съ имены истории на Иисуса Хри-
ста. Сами-тѣ Евангелисти утверждавать
не тѣ не сѫписали всичко, което Ии-
сусъ е казалъ и вършилъ. (Иови 20;
30); и въ записаніе-то на кратки-тѣ
помѣстяванія за него всички-тѣ не
забыли, и не измѣнили съ тѣми

зором и не искали смысла тѣ изъца. Тото като е тѣй, тѣ не си противорѣти единъ на другы, когато единъ разказва едно събитие което другъ не разказва, осъвѣнъ яко единъ да утвържда че ся е случило едно събитие, което другъ или нарочно или подразумявамо да отрича че ся е случило. И никакво противорѣтие, обаче, са напирани въ списаний-та иль.

Второ, Евангелисти-тъ не притязаватъ да пишатъ всички-тъ подробности свързани съ събитията конто тъ

разказывать. Описанія-та інь сж много кратки. Не треба, проче, да заключавамъ че тѣ си противорѣбятъ единъ иш другъ, когато при описаніе-то на пъкъ събитіе, тѣ всични-тѣ не споменуватъ точно съжай-тѣ подробности, освѣйъ ако тѣзи подробности съ не-

Подобны различія ся напиравъ въ

Трето. Всички тези Евангелисти не притиват да разказват събитията на пътници по точни и хронологически ред. Тъй зборува съдът за този ред, а понеже главата та има цял не е била да напиши един историй и да определи точни кога са извършено вско чудо или кога са е говорили неко слово, но повечето да назовават човеките ги, като нико отрима по ний-впечатлителен – тя начин съдът ги, младостта и благодетът та на Иисус Христос, тъй като път разказват събитията по хронологически ги ред. Никако противоречие обаче не произлиза от това, осъмнадесет един от утвърдения положително че следните събития са в случаи в едно определено време, а други да утвърдят в тях положително, че то са в случаи в друго определено време.

Трѣбва вынѣгы да помнимъ горѣши-
саны-тѣ забѣлѣзванія като разгледамы
иного на како различія-та, които са

прѣдѣтъ въ Евангелии-та.

1) Никако противорѣчіе нѣма въ Евангелии-та относительно до главы-тѣ слѣдствія и получеиа писанія въ тѣхъ. Никако неслѣдствіе не съдѣствува относительно за личность-та на Иисусу Христу, или за чѣмъ-тѣ който тѣ е-
направилъ видъ, или какъ за срѣ-
дствомъ-та чѣрзъ кото го постигнула
цѣль. Тѣ всенѣ-ть съ согласью
запасъ за ученика-му, за чудесами-та
по силѣ, за распятіе-го му и за въ-
спасеніе-го му отъ мъртви-ти. Напи-
тины между Евангелистами-тѣ съде-
ствува много по-сварливому согласно
заповѣтии имъ между разнѣ-ти живо-
описателемъ на кое да въ друго исто-
чнико лице.

2) Повечето от различните, лесно можат да съмняват в Евангелието, че всички събития от тях не са относито до самите събития, но само до илюзии от привързаността към обстоятелства, които са в Евангелието споменуты икона подробности, а други споменуты други. Например икона искат да кажат, че има противоречие в Евангелието – отсъстие на второто – отваждане на Петра от Христос. Макар казах че съ

петра отъ Христа марко казва че сми-
та-та слугыни начиъ да го пыта, а
тука казва че бише едини друго лице.
Изяснеине-то ся намира въ Евангелie-
то отъ Иоанна, въ което ся казва че
людина го пытали. Тука имена същина-

ско противорѣчіе, защото съща-та слугыня може да го е пытала вторый путь, и по-сѣтил друга слугыня може да го е пытала, и пай-сѣтил мнозина може да ехъ го пытала. Тырдъ въ бѣроятно че това бы съ случило въ днинено времѣ въ подобны обстоятельства, и защто да

и ся счита за неимброй че то ся е
случуло въ нова връх. Елинико-
разливъ между Евангелиетъ и текстъ
въ това, че тъ споменават различни
обстоятелства, които обстоятелства, о-
баче, не са противоречущи. Новече-
то на различията въ Евангелиета мож-
да си изясни на този начин.

3) Прайма ся че ини икон други
различия въ Евангелиета за коите не
може да се докаже ясно и положител-
но че са примерни. Тези, общеч, са
засложени и маловажни, и при го-
вора тѣ не са съдимии противоречия.
Тѣ съ виждатъ искажки противоречущи,
и ини-тъ съ толкова кратки
и ини-тъ съдимии толкова недоста-
точни, по такъ начин един взломен
по които тѣ може, за същъ

Наприклад, може би є неизмінною на принципі недостатності—твірність якого дає докаже положенням, що можна пограти за склописувань азбуки—родослов'я на Ісуса Христа; і оскільки не зможемо дає доказу че є склописами противоречія, контрапункт не може дати ся склописом, залишаючи нам начин, на якого твір може використовувати для підзахисту склописом, спр. яко підрядлюється че одночасно з родослов'ям по іменам, а другого на ім'я Іарії, то німа навколо противоречій.

жеду тѣхъ.

Свѣтъ по-добрѣ ученикъ гы изъѣзжаетъ, и колоно вонече сѣдланиѣ въ придобывать отъ дреинъ-ти времѧ, а, толкова по-съзвѣнію измѣни сѣа-ти-е имъ. Новы наслѣдователемъ изъ нихъ осталася рѣчи, копо по-брдѣ си са видѣли за проторпѣй, чѣмъ изнанѣть сѣдлансъ. Не е чудо, роече, чи много ученикъ мажѣ, кото по-спасителни години прѣмѣ въ изу-
вѣти-то по Евангелия-ти са напльво обѣщено че въ тѣхъ ильи сацнинскими проторпѣй, и чи ако да имахмъ едно-
о-строгано описание на сѣдлата-ти,
онко си разказватъ изъ Евангелия-ти,
како не бы са видѣю да имъ ильи
проторпѣй въ тѣхъ. Слѣдовательно,
евангели-ти не опровергнуть съ иль-
и проторпѣй си друго, а то
тѣхъ, чѣмъ свое-то сацнинско
сѣдлансъ, още и чѣрѣзъ случаин-то си
подобающи-ти сино подтверждывать до-
говарившися си на друго.

Всѣкога изждавай по-малко отъ
иходы-тѣ си.
Не ся мѣри съ сѣсѣда си, но гладай
сѣсїк-тѣ си.

ЕДНО БЕЗОПАСНО ПРИБЪЖИЩЕ.

На коло много опасности съя изложени иже даже в мирны времена! Честолюбие и ненависть к национальским крестьянам, притягивая таини могът да съя побегут от покоры и да съя отречат съя изложени на всякия болезни, а иной неможе да съя укрытии за съя вини и съя живот да е единичен. Всички този опасности може съя употребяват като съя нападки посрещната смущението, и иной неможе да даже избегне може да съя случи на упръщението! Да! Твърдка случаи членовъдци заплашват един другимъ: - «Какво ще прибъгнемъ? Да ще прибъгнемъ? Да останемъ на място съя съя опасно, а да прибъгнемъ на друго може да бъде по-опасно, и тогава ще има един беззапомънлив прибъгненъ?» Въз такива обстоятелства членовъдци чувствуют своята съя и нужда-тъ съя да единични забавители. Тър, приемат че тър могат да упразнили себе съя на идиот-тъ съя; но кой е възстановен да ще умъртви? Направио то съя прибъгнането до съяль-тъ съя, защото погребал-тъ съя изложени на съяч-тъ опасности и имът подобия нужда от един избавителъ. Тогава ини съя прибъгнене за съяч-тъ съя членовъдци? Ини имът иной който е възстановен да ги смущавят, и тър опасности-тъ конто ги отрекватъ? Ини, един избавителъ имъ, който сълзъ да избави всички, конто имът повинение на него. Той не прелича на членовъдци-тъ, конто неизвестъ как да правят; той замърси съществено онова, което е най-добро за изправяването във всички случаи, и най-добре-тъ средства, разбръ конто то имъ да съя извърши. Ини знатъ търдъ добър всяка опасност икою съя изложени, и още какъ откога да ги избавиетъ. Той не е какъ членовъдци-тъ, конто, колкото благословени и имъ да бъдатъ, не съя възстанове на имъ помощъ. Неговата съя не е ограничена от членовъдчи способности; той е възстановен до съхрани всички, конто имът повинение на него. Той заседналъ възрасъ-тъ съярица и може да управлява всички, въз мысли какъ исес. Той пристъпва посрещътъ съяч-тъ войски и съя и да управлява всички-тъ имъ изложени както ше. Той имъ-посъл въз съя както членовъдци-тъ разнодушенъ хладокръвънъ кимъ наскръбенъ-тъ страдающими-тъ. Както жали да отецъ членовъдци-тъ, та жали и той онзи, конто съя съя. Той чува съяч-тъ на ини-тъ и не проприя съяч-тъ

Но ще ли ни помогне той? Никой
сѧ е уповаваль на него напраздно.

Ще ли наистинъ ни избави той отъ джиннъ-тв обиженіи на касетиницѣ? Да, може-бы сега, и за това добре е да си помисля ни избави; но ако не сега, то по-послѣ, когато всички, които наистинъ си упоминаятъ на него, ще съѣтватъ като същество-то въ царство-то на Отца имъ. Кой тогава ще ги осажде? Кой ще обвини въ инико Божи-тв избраници-люде? Богъ е който ги оправдава; кой е този друго ще ги осажде?

Ще ли упази този имотъ-ти отъ погубленіе? Да, може-бы, и затова добре е да си молимъ да го упази; но ако не, той ще обогати всички, които наистинъ си упоминаятъ не му, съ скръбеніе, които не могатъ нико да си отградятъ нико да си погубятъ. Ако той позволи земли-тв скръбница да си занемара отъ тѣхъ, той ще ги замѣти съ такива, които съ много по-склонни.

Ще ли упази той чада-ти на отъ болест и отъ смърт? Да, може-бы, и той самъ си насърдява да си молимъ за това; но ако не, тогава той спомага на всички онѣзи, които си упоминаятъ на него, да въспомнятъ чада-ти си така, щото съмѣтъ-ти не може вече да ги ногуби, но само да ги прѣнесе отъ този печаленъ съктъ въ блаженни-тв жилища на праведни-тв.

Ще ли избъши и настъ сътра? Да, може-бы, и за това нека си молимъ усрдино за избавленіе; но ако не, тогава той ще наприпи още повече за онѣзи, които си упоминаятъ: той ще ги утеши съ не бесеси сълзъ въ нир-крайни страданія, той ще имъ даде подобълъ наидъ съмѣтъ-ти почни въ нир-крайни страданія, той ще имъ даде подобълъ наидъ съмѣтъ-ти и ще ги награди съ любов-жизнотъ. Тогава той ще обирне всички сълзы отъ очи-ти имъ, и смъртъ-ти не ще имъ вече, нито жалъбъ, нито плачъ.

Кой ще си откаже да прибегне до такова единъ приближеніе, което си напира въ Господъ нашего Иисуса Христъ?

ЗАДОВОЛСТВІЕ.

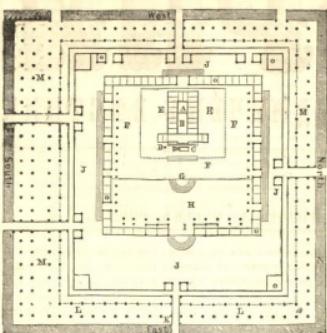
Безъ задоволствіе-то богатъ-ти съкакъ спромаси-ти; но съ него бдѣніе-тв съкакъ богатъ-ти. То произведе до нѣкакъ оново, което е отъ прѣвъ-то на расково-то. Ако то не упражнява богатство-то имъ, то прави почитъ също-то, когато напомнява желаніе-то ни за него. Ако то не може да си освободи отъ смущенія-ти на това, то прави почитъ също-то, когато ни дава възможностъ да ги приказвамъ лесно.

Задоволствіе-то треба да произвѣта отъ самия-ти умъ на човѣкъ, и не отъ къманинъ-ти въ обстоятельства. Ако не съмъ задоволъ, никакъ чистъ болотъ высокъ и да блѣде и никакъ богатство колкото голъмъ и да блѣде, не можатъ да ми направятъ честитъ.

Кое идѣ приро? — Много човѣкъ събираятъ въ религіозни-тв съз-жизнотъ. Тъ мислятъ, че трбова паро да си очистятъ отъ ложнъ-ти нации и отъ грѣховъ-ти си, и тогава да си предадатъ на Христа. Това е голъмъ грѣхъ. Правилъ-ти редъ е, паро да си предадатъ човѣкъ на Христа и тогава да си триди чрезъ него-ти, благодатъ да си упази.

А. Святата Светихъ.

- В. Слато-то Мѣсто.
- С. Олтаръ-ти на Всеславеженія-ти.
- Д. Мѣдна-ти умъзмалка.
- Е. Слатенически-ти дворъ.
- Ф. Иерусалимъ-ти дворъ.
- Г. Прато-ти на Никонаръ.
- Н. Желѣзни-ти дворъ.

Планъ-ти на Храмъ-ти въ време-то Христово.

И. Красни-ти прато.

- Ж. Измѣнически-ти дворъ.
- К. Источнико-ти прато или Суса.
- Л. Соломоновъ-ти приворъ.
- М. Парески-ти приворъ.
- Н. Виннико-ти смѣя.
- О. Стапи за размы попрѣби.

ХРАМЪ-ТИ ВЪ ИЕРУСАЛИМЪ.

Господъ слѣдъ като извѣсти на Давида че Иерусалимъ є бѣсто-то, дѣво-хрѣстъ-тв требаще да си съгради, по-сълдий-ти почни да приготви нужданіе-ти за простиране-то и едно здание-ти прилично за божественно-то величие! Той събра голъмо количество злато, сребро, мѣдь, жѣлѣзо и други ини за това прѣприятие, 2 Цар. 7: 1. Ил. 22. На Давида, обаче, не є позволено да съгради храмъ-ти, защото той є бѣсто-то човѣкъ и да прѣзътъ много кръщи, 1 Ил. 28: 3. Тъчъ чести ся дади на Соломона, неговъ-ти синъ и наследникъ, който єдни прѣрѣи владѣлъ.

Извѣстъ-ти на ція-то завѣти, както пълни-ти на сънънъ-ти, єхъ напрѣвътъ отъ самого Бога. На видъ є то е примиличъ тѣлъ много на сънънъ-ти, съмъ че то є было по-голъмо отъ него. Основъ-ти на това вѣликолѣкънъ здание-ти били положени отъ Соломона на горѣ-ти Мориенъ въ 1011 година Р. Х. около 480 години следъ исходъ-ти на Израилитъ-ти отъ Египетъ, и се съпирло 7 1/2 години по-послѣ, именно 1004 прѣл. Р. Х. То съпостави съ особенъ тържественостъ за служеніе-то на Иевоа, който благовѣшили да си молятъ за него, въ кето, той е единственъ народъ на свѣтъ-ти съвѣтъ-ти на Египетъ-ти. Въздъхъ на храмъ-ти єхъ на иетононъ-ти странахъ, срѣди горѣ-ти Елеонскѣ, отъ която той е можълъ иѣ-добре да си видѣ. Самъ-ти храмъ, на който ся било Притворъ-ти, Слато-то Мѣсто и Святата Светихъ, єхъ окружува отъ прѣстрии дворъ и отъ други стопанъ-ти приори и коринтски мѣдни въздушници, съзидани отъ крѣпъти на разни краски. Соломонъ-ти приворъ, така нареченъ защото си съгради за него, Иов. 10: 23. Дави. 3: 11, бѣ на источнико-ти стапи на този дворъ.

До него бѣжески-ти дворъ, които обаче си простираше само на една-ти страна. Той єхъ нареченъ тата, защото єхъ є оправдѣлъ за житъ-ти да си молятъ за него. Житъ-ти не влизахъ по-навѣтъ въ храмъ-ти, освенъ когато доносихъ приносъ, и въ тъкъ случаи тѣ влизахъ въ Израилитъ-ти дворъ. Вратата между Измѣнически-ти и женски-ти дворъ си нарѣчахъ краски, Дѣн. 2: 10. Тѣ си нарѣчахъ тата, защото тѣ бѣхъ покрити съ Коринтскѣ мѣдни. Въ този дворъ, нареченъ още съзиданици-ти на Европѣ, за косто си споменува въ Йов. 8: 1-20. Въ него Фарисенъ-ти и Маги-ти доходиха да си молятъ, Йав. 10: 18-13; и на също-то място храмъ-ти послѣдно Петъ и Йоанъ, съзидъ като

тъ съграденъ отъ Соломона. Съдъю-що-то описание си относя на дворъ-те на храмъ-ти въ време-то на Христъ.

* Измѣнически-ти дворъ єхъ нареченъ тата, защото въ него съложили да влизатъ лица отъ всѣзъшната народъ. Той єхъ измѣни-ти дворъ и най-голямъ-ти отъ всички-ти, съ едно про странство новече отъ 36 уврата. Той бѣ разделенъ на женски-ти дворъ чрезъ една стапа на касети около 3 аршина високъ и на стапловъ-ти е му имѣло надписъ, който си запрѣвашъ на измѣнъ-ти и на нещастъ-ти лицъ да отвѣти по-навѣтъ съ скръбни наказанія. Отъ този дворъ Спасителъ навъс изгонънъ онѣзи, които си про дадали животъ за жертвоприношеніе, Мат. 21: 12, 13. Този дворъ єхъ бѣ о-круженъ съ стапловъ за да поддържатъ въздушници бilonки, подъ която си е имѣло хубъга кадърълъ постънъ съ зирковъ отъ разни краски. Соломонъ-ти приворъ, така нареченъ защото си съгради за него, Иов. 10: 23. Дави. 3: 11, бѣ на источнико-ти стапи на този дворъ.

До него бѣжески-ти дворъ, които обаче си простираше само на една-ти страна. Той єхъ нареченъ тата, защото єхъ є оправдѣлъ за житъ-ти да си молятъ за него. Житъ-ти не влизахъ по-навѣтъ въ храмъ-ти, освенъ когато доносихъ приносъ, и въ тъкъ случаи тѣ влизахъ въ Израилитъ-ти дворъ. Вратата между Измѣнически-ти и женски-ти дворъ си нарѣчахъ краски, Дѣн. 2: 10. Тѣ си нарѣчахъ тата, защото тѣ бѣхъ покрити съ Коринтскѣ мѣдни. Въ този дворъ, нареченъ още съзиданици-ти на Европѣ, за косто си споменува въ Йов. 8: 1-20. Въ него Фарисенъ-ти и Маги-ти доходиха да си молятъ, Йав. 10: 18-13; и на също-то място храмъ-ти послѣдно Петъ и Йоанъ, съзидъ като

и същътъ. Това єхъ обыкновено-то място за моленіе за онѣзи, които не доносятъ ииниции приноси. Въ този дворъ Европъ-ти хваниха Павъ, когато тѣ го наимаха за прѣстълъ, защото той позволявалъ на ииниции приноси да влизатъ въ свещеникъ-ти прѣгради, Дѣн. 21: 26-29.

Послѣ дохода «Израилитъ-ти дворъ», които єхъ раздѣленъ отъ женски-ти чрезъ една стапа около 28 аршина високъ. Дѣнѣнъ-ти на този дворъ бѣ 161 аршина, широчина-ти на 116. Въ него Израилитъ-ти стояхъ въ благоговійно мълчаніе, когато жертвоприношеніе-ти имъ си изгражда въ катърънъ-ти дворъ и когато служба-ти на свещеници-ти са си извършила, Лук. 1: 8-11, 21, 22.

До него єхъ «слатенически-ти дворъ» които єхъ 142 аршина дълъжъ и 102 аршина широкъ. Той бѣ задвижнатъ около 2 аршина надъ Израилитъ-ти дворъ и єхъ раздѣленъ отъ него чрезъ стапловъ и чрезъ една прѣграда. Въ него єхъ мѣдни-ти олтаръ, на който жертвъ-ти си изгражда, лъжи-то моръ, въ кото си свещеници-ти си мѣхъ, и разнъ-ти седалъ и оралъ употребявани въ жертвоприношеніе-ти, които си споменуватъ въ 2 Іл. гл. 4. Съ исклучение на свещеници-ти, на други-ти хора било позволено да влизатъ въ това място да гуруятъ рабътъ си върху животни-ти които принесатъ, или да си волятъ или да отнематъ чистъ отъ тѣхъ.

До този дворъ бѣ самъ-ти храмъ, съграденъ отъ Соломона, които състоѧло отъ Притворъ-ти, отъ Слато-то Мѣсто и отъ Святата Светихъ, които си имали съзиданици-ти въ мѣстностъ: Притворъ-ти бѣ около 8 1/2 аршина на дълъж., 17 на ширъ и 403 на височина. Слато-то място бѣ 3 1/2 ар. пр. дълъжъ и 17 на ширъ. Высочина-ти на Слато-то място и на Святата Светихъ бѣ 26 аршина.

Отъ западъ-ти странъ на Притворъ-ти, около 3-ти страни на храмъ-ти е имало други здания, всичко по 3 катъ отъ по 4 1/2 аршина на височина. Тѣ достигахъ само до половина на височина-ти на стапъ-ти на храмъ-ти, защото достатъчно високо е имало отпоръ отъ прозори-ти чрезъ които Слато-то място е можалъ да си осматра. Святата Светихъ бѣ раздѣлена отъ Слато-то място чрезъ една скъръвено-ти мѣсто, освенъ че съдълъръ и съзиданци-ти са съзидани въ съзиданіе-ти на земята, и съзиданіе-ти на съзиданіе-ти на земята.

Въ извѣстъ-ти бѣ що имѣли въ кратъкъ исторіи-ти на храмъ-ти.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ.

МАНИФЕСТИ-ТИ

МАСУДАНСКИ-ТИ ПАТРІОТИ.

(Продължение.)

Споредъ вѣрокъ прѣдъзижданъ установенъ имъ въ Европѣ, прѣто е че основни-ти здания, които го управяватъ, нито турецъ изъ иезицъ-ти да си избавятъ отъ дългътъ и съзиданіе-ти на земята, даже ако той съзиданіе-ти земята когато днесъ-ти.

Този е съдълъръ както забуджданіе-ти като съзиданіе-ти на ииници-ти да доверятъ ииници-ти системъ на настони-ти разбогатъ.

Напротивъ, основано-ти начало на Турски-ти Правителство съ съдълъръ възбужданіе-ти.

Възбужданіе-ти на Сутанъ-ти занесъ съзвѣрено отъ Батъ-ти (одобрено-ти безъ извѣстъ-ти).

Занесъ-ти, на който текстъ-ти привъ-

чкы-тѣ си гърьзы и избавени отъ всички-тѣ си скрѣбъ, и че скоро ще въстъркувствува надъ всички-тѣ искушени.

Но какво може да къмъжъ за благоденствието на нечестиви-тѣ? То не може да придобие за тѣхъ процещене-то на грѣхове-тѣ имъ, нико да у спокой сълѣдъ-ти имъ, нико да гъи освободи отъ страхъ-ти на съмъртъ-ти. Иризъ всички-тѣ имъ благоденствието и етъ всички-тѣ си наследници, тѣ по-стомни глѣдатъ съ страхъ къмъ съдъ-ти дѣнь.

Конъ, тогава, си че-постъти, бѣлънъ-Християнъ, които си увѣрени че грѣхове-тѣ имъ си прости рѣзъ Иисуса Христъ, или богати-ти нечестиви, конъ-тѣ треператъ отъ праведный-ти съдъ Божий-ти дѣнь.

ДВА ВИДА МАЙКИ.

Въ человѣческия роля имъ два вида майки. Една-ти само разжадятъ дѣца-та си и ги оставятъ въ ражъ-ти на къръници, а тѣ си наслаждаватъ по ба-лове-ти, по театъ-ти и по други подобни мѣста. Тазиаки майки не съзажватъ почетни-ти тѣ титла *майки*, защо-ти назначение-то на майки-ти не е съ-но да роди дѣто-ти, и нъ и да го отъ- храни, възпита и приспособи за добъръ гражданинъ или за добъръ гражданинъ, и тѣ да го оправи и настави што да може да биде близъжено за прѣзъ юношество-та. Други-ти или истини-ти майки са оѣзди на конто живѣтъ-ти съ спаси- стъ живѣтъ-ти имъ-ти и имъ розебъ. Тѣхъ-то най-голямъ удоволствие е да отхраниятъ и възпитаютъ чада-си. Тѣхъ-ти балове и театъ-си съ къланяването, обличаването, приспинаването и съ- будждането-то на онѣзъ слабъ и добези- длица, които Богъ имъ е дадъ. Тѣ об- мячатъ да си при тѣхъ когато тѣ лѣ- гатъ и когато ставатъ. Тѣ обмѣтъ да имъ пригответъ и упѣшиятъ дрешки съ- своя-ти си ражъ, дѣло което имъ при- чинява голъмо удоволствие. Тѣ въ на- ставляватъ на зикъзокъ Господенъ и си молятъ Богъ за тѣхъ-то временно и въчинъ благополучие. Чада-ти имъ ги обмѣтъ и почтятъ. Тѣ обмѣтъ даже всички дрешки или единъ и да друго иници-ти майки-ти имъ си пригответ- ли за тѣхъ.

Истинна майко- честита е си въ- трудове-ти си, и честитъ е дѣржъ-ти, които Богъ ти си дадъ. Ти си ука- шеніе на дому-ти си, на ма-жъ-ти си, на дѣто-ти си, и още на поль- сти. Ти си достойна за почетъ и у- важение и ще бдѣешъ наградена за кѣро- сти ти си.

Една погрѣбница. — Человѣцъ-ти че-сто мыслятъ, че естѣ прощѣніе си и напрѣдъ. Това е голяма погрѣбница. Нашърка, направля не може да ста- не безъ да имъ и прощѣніе, но отъ това не сѣдѣа че въ скѣло прощѣніе имъ напрѣдъ. Само сълѣдѣтъ-ти отъ едно какво да е прощѣніе, както из- честитъ-ти животъ на аскойской погрѣбъ, отдалъ, тѣлъ и всѣобщеніе-ти-дѣла, могътъ да покажатъ да ли то е было направлѣнъ или навѣдъ.

Нѣкъ казалъ на единъ старъ философъ: «добръ е да имамъ каквото же- ланіе». Философъ-ти отговорилъ: «Но добръ е да не желамъ каквото имамъ».

Разрѣзъ на Храмъ-ти както си види отъ южнск-ти страни.

- а. Една частъ отъ царски-ти на-
зати на гордъ-ти Сионъ.
- б. Тирополски-ти мостъ, който
следиша Сионъ съ южнск-ти при-
творъ на храмъ-ти.
- в. Западн-ти пратеворъ.
- г. Соломоновъ-ти пратеворъ.
- д. Высокий-ти зидъ забъ храмъ-ти.
- е. Самий-ти храмъ.
- ф. Голъмъ-ти Олтаръ на Вс-
сѫмъсъ-ти.

- г. Реди стилевое изъ Соломонови-
ск-ти зидъ.
- и. Вратата на Никандъ прѣдъ Из-
раильск-ти зидъ.
- ж. Красъ-ти брама прѣдъ Из-
раильск-ти зидъ.
- к. Соломоновъ-ти пратеворъ.
- л. Салинъ-ти Офиалъ.
- м. Мостъ-ти падъ долъ-ти Кедронъ.
- н. п. Южнск-ти зидъ.
- о. р. о. Вратата на подземни про-
ходы.

ХРАМЪ-ТИ ВЪ ИЕРУСАЛАМИ.

Споредъ както си каза въ инициал-
ни брои, основани-ти на това въ-
люблѣніе зидъ бѣхъ положени отъ
Соломонъ 1011 г. предъ Р. Х., и то
си съврънъ на 1004 г. предъ Р. Х. Бели-
ковъ-ти не този храмъ си назовъ-
санъ 33 години, когато си отпътилъ
отъ Сисакъ, Египетск-ти царъ, 3
Цар. 14; 25; 26, 2. Лѣтъ 12; 9. Сълѣ-
тъ той си освѣтилъ и разграбвалъ
иѣзудъ кати отъ Азазъ, Гегемъ-
Сенхиримъ и др. 4 Цар. 12; 16; 18; и на-
посъ той съвѣтъ сърази съ-
разилъ на Иаковъ-дона, Сионъ-
ск-ти, 588 год. предъ Р. Х., о-
коло 424 г. сълѣдъ съзгряденъ-го му.

Слѣдъ като стоя на развалинъ за
52 год. основани-ти на втори-ти
храмъ си положили отъ Зоровавелъ и
онѣзи Ереи конто чрезъ назованіе-
то на царъ Кира си върнали въ Йеру-
саламъ, Езд. 1; 4—2; 1; 3; 8—10.
Сълѣдъ иѣзудъ, които сърѣзали
ти греди-ти, храмъ-ти си съврънъ
за 21 год. и съсътъ 515 год. предъ
Р. Х. Езд. 6; 15, 16. Този храмъ
былъ дѣланъ по-възъсъ и по-широкъ
отъ Соломоновъ-ти; и тогъ иѣзудъ-
то на Израилъ-ти, когато си по-
лагътъ основани-ти по-му, не било
зъмъ този храмъ бѣше по-малъ отъ
изрѣмъ-ти, и храмъ-ти не бѣше толъкъ
славенъ, Езд. 3; 12, 13. Той си из-
навъзъ отъ сълѣдъ-ти пѣтъ иѣзудъ,
които могъ да го направи съвѣтъ, съвѣ-
тъ-ти, очистителни-ти, Божи-ти-
прискательни-ти и види-ти по слава,
съвѣтъ отъ алтаръ-ти, Урия-ти и
Фуминъ-ти, и духъ-ти на пророчество.
Въ 163 г. предъ Р. Х. този
храмъ си обѣнилъ и освѣтилъ отъ
Антиохъ Епифанийъ, когато подновилъ
и то си присно всестранни-ти жъртви,
принесъли сънникъ жъро на олтаръ-ти,
и запрѣтилъ иѣзудъ да не служатъ на
Исоеи, 1 Макав. 4; 46, 47. Той стоя-
въ това състояніе три години и
тогава си проправилъ и освѣтилъ отъ
Иуда Макавей, когато подновилъ бого-
службенето-го.

Въ прѣвъ-ти лѣто на царуваніе-то
си, стр. 37. а. предъ Р. Х. Иродъ из-
бралъ всички-ти членовъ на Гудеско-
го съборище, и за да заглади тѣла си съ-
вѣрѣсть, той сърѣзъши да приправи и да
украси храмъ-ти. Той пригответъ венце-
ства прѣзъ дѣбъ години и тогава събо-

умъ-ти или изнамѣрваніе въ искуства-
та. Ти не е прѣдъвала войска на
бой както Иванъ д'Аркъ, не е по-
стила царски вѣнецъ, не е прѣтигла
тлесенъ макъ или смъртъ за отече-
ство-ти и върхъ-ти си, но ти е сѣдѣла
по стълби-ти на блаженски на Спа-
сителъ, когато е правилъ добро не са-
мо на душни-ти, но и на тѣла-ти на
человѣци-ти, като е извѣждалъ всички-
те болни, гѣтъ и да е ходилъ, и изло-
женъ си толкоъ общепознати, почни-
тели и обични колотъ Флоренци
Найтингейлъ.

Родена въ 1823 отъ Англичани-
ните въ Флоренци (Италия) ти спо-
лучи да си изучи и да пастува по раз-
ныи страни, защото родители-ти бѣ-
ха богати и образовані. Ти звѣнеше
не само много отъ новы-ти языци, и
бѣше добъръ изучала и древни-ти класи-
ци. Ти познаваше добъръ изкуств-
и и си обработваше вкусъ чрезъ изучава-
ние на изящни-ти творения на про-
чутъ живописци и ваятели. Ти бѣше
добра музикантъ. Всички-ти тѣлъ даръ-
ти си и съпостави живота въ на-
гледадиене на болни-ти.

Още въ двѣнадесето-то си я общи-
чала да чете книги за налаганіе-то на
болни и за управление-то на болници,
а като порастъши ти бѣше драго да
ходи въ болници-ти, когато бѣше близо
до болнici-ти, когато бѣше въ Англия.
До колкото-ти идиши отрѣки, ти си
трудишъ да спомогнешъ на болни-ти. Ти
че послѣдната домове-то на болни
сиромасъ, като имъ посвѣти разни
часъ работи, мориши имъ болни-ти
глави, извѣрвашъ имъ рани-ти или имъ
често отъ Библъ-ти или отъ иѣзудъ
други книжки думи за утѣшени и рас-
тухахъ.

Ти посвѣти най-добръ-ти Лондонски
болнici, си нахвърчила да узъне и да
сърази разъ-ти начинъ на гладионе-
да на болни, и захвърчила да си гряди
за учреждение-то на едно заведение
въ юго-то да си обучавашъ женъ на на-
гледадиене на болни-ти.

Въ 1849 ти отиде въ Кейзърверстъ
и Германія, дѣло имъ едно голъмо
заведение за обучаваніе-то на женъ въ
разны клонове на добродѣтѣни дѣла.
Отъ това заведение налязъ членовъ-
бънъ-ти дѣланъ училища въ Сири-
я и Бейрут и болнici-ти въ Сири-
я, Иерусалимъ и Александрия. Тамъ
ти съврънъ редовни-ти курсъ за
обучаваніе на женъ служащи въ бол-
ници-ти.

Когато ти напуснахъ това заведение,
здравъ-ти си съ бѣше попрѣдъ и за-
ради това ти си отиде въ тѣхъ да си
учи. Но-послѣ ти си управле-
ніе-то на едно заведение-то да и настъ-
вницъ на дѣца конто бѣхъ болни или
изнурени отъ работи, доходъ-ти да си
учи и да си лѣкуватъ.

Тука ти показа добръ-ти си на-
рѣжданіе и управление-ти, защото въ едни
години расточи и та остана заведение-
то, което по-прѣдъ бѣше разstre-
тено въ тѣхъ у碌ено и добро по-
ложено. Въ тѣхъ у碌ено и добро по-
ложено. Въ тѣхъ времена Кръ-
съ-ти война, когато Английцъ-ти и
Френци-ти сърѣдъ Русия и болнici-
ти на Юскодри и Куденъ бѣхъ пъл-
ни отъ болни и ранени Английски
войници да-ли дохове-ти си. Ан-
глийски-ти вѣнци — Тайлъ осо-
бено — обнародвашъ много изложе-

ФЛОРЕНЦИЯ НАЙТИНГЕЙЛЪ.

(Съ благодареніе помѣстъми на-
стъвницъ-ти членъ, който ни си пра-
тила една добъръ-ти курсъ на

«Борцица», Р.)

Зорница е обнародвала извѣж-
даніе за изнамѣненіе макъ, кон-
ти да прѣвъти да мисля, че иѣзудъ
отъ читателъ-ти може да си интере-
суетъ да научиши иѣзудъ за една зна-
менитъ жена.

Име-ти е общепознато ако и да
не си напрѣвла иѣзудъ открытие въ на-

нія за спрадіанії-та на твій хор, кон-
то я липшавах на тіліз-ти і спо-
коєстіє-на во кото-тв біль прите-
чущий у твіх сік. Сумісце-ти на Го-
сподиця Найтигнієва сі візбуди і ти
са рівні по умові смогоме до колото-
можене. Но умові от стріхи на
Англійських Міністр на Войн-ти та
діоде зведені з 42 женою, обучени-
шителі земли, зе надзоря на
Юскодарськ-ти болниця, і наскор-
кольварія в ней чистота, рідь і спо-
коєстіє. Куїлесаль-ти болница тако-
же я са туре пода сан-ти правни-
к в Господарі Хуїтінг са опірьлі за
упримінка. Та отвори готварини
подз надзоря на хор-ти або тв са-
ми готували тавезін якій скавто з
са рівніх на бол-ти. Когато пікій
піарахду са болни і ранені присти-
глиши і са храних от Англії, та
ціль десь тірчине нагор-надолу я
два занойді и наставлені. Из ако и
да біль голозу укроена и сібога
біль весела и пізна са угіяннені
думы за воїнниц-ти когато ходіше
из ст-ти пів, и та да то колось їз
обичах, што мінози цілувах сан-
чи-ти я вінчані-та до логі-ти са
и отправах сардени молитви кім-
Бога за да їз благословені.

Ти ся разброй от треска, но щомъ
твоятъ одразъ и можено да ходи, ти
запакъ си захванъ ръбона — тя работи.
Като ся сваръчи воинъ — ти ся
зашивъ въ Амълъ. Нарича ти и писа
единъ благородното и нико и ѝ про-
веденъ аргонавтъ дължимъ въ
шакъ на почитните-то й. Хората ѝ
зоваха — пристрастната — ти спо-
дихъ желанните-то й. Ти събрахъ 50,000
рила и основахъ една болница за о-
сушаване на шататъ съз болни-тѣ
и турхи подъ нейнъ надзор.
Прости-тѣ войскъ скъпъ изненад-
ува ся по 20 пари отъ всяки единъ
една голема сумка пари съ кошъ
скъ за ти пълдъни единъ пакетъ,
— и ти не прѣ.

Работа-та ѝ туха въ Цградъ до
коюкъ повреди зарядите-то ѹ, чото и
се още не са създаватъ съзър-
вено и често привинува цъти мъск-
и парда безъ да може да излъзе
стакъ-тк си. Нъ тъ всичките мысли
и други-тв и съзътъвна онбъзъ, която
интересува, да работятъ за съзъ-
мъски и болни-тв.

Страна и сада чуваю иконы от
старых-тѣльбовы, коント четять това,
каждътъ : « Желай и азъ да бѫдъ
то Флоренція Найтингейль, и да на-
звамъ толково добро щото всички-тѣ
ради ми си удължавятъ и да ми о-
чичтъ ; но ѿ моихъ стори съ толко-
надко удобства и безъ помошь или

найстини ини венцица не можемъ да
даемъ като Господъжъ Найтингейлъ,
то ли върхната съдъ-ть работя
да е извършила, но Богъ е дала
всѣйки единаго отъ наше по имену
да извършилъ за другата-ть и той
да ли съмъ ибренъ. Ако венцица
корона или болница, видите какъ
може извършили за тяхъ. Всички

и сърдечни за нея. Барди два
да не правът глахън. Недълък-
ко казват какво трбва да прави.
Ако баша ти си дойде загри-
зъ и утрудени, глайди до го раз-
шиш и успокояни.

Башки от съсъдът ви може да
да или боли, и ако си потруди-
щие напърво сръбство да го
вигнете. Но този начин макар и

да не спечелите славъ, въй ще при-
добъмете любовъ-тъ на онзи които
ви познаватъ, а най-главно-то е, че
въй ще испълните заповѣдъ-тъ на Ии-
усъ Христа: «Люби ближниятъ си

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ

МАНИФЕСТЬ-ТЬ
на
УСУДМАНСКИ-ТЬ ПАТРИОТЫ.

Съдът като ми запознава съзът, което предвества, че имам не съзът чудо и лъжи за съдът като ни позволява да споделим дължността от всекой бездем или раздразнен въздействи, възможни на ми Султан Абдул Азиз, който е съзът по-връзко и раздразнен и безумен.

Съдът размени за избавяне—то на дължността си предпълно и испълнило от всички, които са и имат и лъжи предвестващият мъжест—което е съзът на всички парода, ако не са боязни да се изложат на ги обвини веднага, че тъй издават един азиатски противник Християн—тъ.

Лъжи добър да си признати да ли биха могли да изпълнят не в ставе на братоубийствената борба от склонение—то, което би се произвело на иконът на Том. Том е склонен пръв вид на по-склонение—то, в което дължността е до-

наши днесь.
Нашествие, тъкакто ни изложихи по-
рѣ, отъ погрѣшности свѣтскіи доставлены
Европейскіиъ правителства произлагато,
то послѣдни-тѣ съ ся поставляти прѣѣ-
ръ-тѣ като приносили да даватъ одно-
обично покровительство на Християнскіиъ
Турции.

Порта-тѣ имѣсто до умножи нападанок-

и възстановленіе до упраздненія губерній-
та, които съставятъ въ області бъ-
рѣаобразува доинто-си управляемъ
то отъ principio на искъ здо, обнордаваніе
серымъ толковъ искъоды за искъескъ,
то, за зда честъ, са онце гвадъ маю-
сътвѣти. Отъ това пропалъ дѣло Хри-
зантѣ-тъ съ считаніе като мечтанини жер-
до сего, и на които всички ще бъде
ростно въ блаждие. Отъ друга страна,
умнѣніе-тъ, доказаніи отъ настомнѣніе-
и практѣческото, горе-
и

и правильство, както и отъ подо-
тъ, което почиватъ да земятъ Хри-
сти-тъ, ся мыслятъ сами-тъ назначени
станутъ жертвъ на едно предпочтение
което не разбираятъ.

въ който си намирамъ.
то средство има обаче за да изгъзимъ
него. Нека Европейски-тъ правител-
ств да дадатъ на приставите-тъ си всъ

ПО

о други по-малко познати от него, като него просветени и дързостни, и то ще са измени изненадъжд.

ъль, подпоря-та сяло на виши-тъ по-
никъ ли е достаточна за привѣщені-
иство, отъ коѣго имамъ нужда.
ролитъ е даже да можемъ да изѣгнемъ
и-то на настояній-тъ Султанъ и да
гнемъ да обуздаємъ безчувственій-

деспотизма, становенія, конто да можѣтъ да противь на зеограничнія-та му властъ, а той злоупотребленія толкова ино-
ихъ учредили бѣрѣтъ, и вѣтъ бы-
зѣли иконопочитъ на путьъ изъ гиши-
и на въздыши-то.
Иконъ иѣца ученіи и та же

и не може уговорити и даже се
зарвати съ жеизните-то искания
от просветени в Турийски отпосланици
и на една представителка
на природата. Уверители-то на то
да извратят че държавата не е узръ-
щ за едно подобно учреждение, и че
което ѝ е потребно е просветенства
намъз. Без да искамът да испитвати
съзнатията мояе да бъде просъв-
тено, вътъръбът да съз задоволимъ
занемънъ на Европа къмът е деспо-
лънъ до Турийска, и какъм са създѣст-
вия до сега.

Ний не искам за сега един параллелен, който да нареди всички тързания и всички — забови; но параллелен състезание от пристрастията им въвлича и на всички — родители, които вко- си залежат оттоварено на дееспособни- та на хълбък-ти, чието изправен гайдем у- твърждават. Ние не ще бдим за съставле- ни, че слугите, обогатяват сърцата тързания и забови, а съумненията ще приведат чрез ревюто със залежи и пълни музика- мии, като да привлечат познаващи ся да слушат на вълната-ти.

Не трябва да си вържаме че обучението на не-хулиганския-ти поддържани въз- поминно по-изкустви, че blade оправдано за аз- сумници. Ако днес в Кристианст- венския

С една ръба, онога която искама, с едно упражнение образува до край спомък на Английския тапет.

Това упражнение никога не ще донесе начало-то до съдържанието, но то притежава един по-добър баланс, отколкото всички вече.

Ако след-то, поете си позовалихме съвета на майка си:

Прида для вілья, санкції опасності, якото їх зображені десь, але працювали за прискорені-то на не-посумнівні в общи-ти служб. Днесть от тихъ же изношніхъ вакансій служб. Найдовіт показали ли ся і не відібрали іли по-мало рентабельні використанні-то на зем-

жности-ть си отколното единъ иусудмански чиновници?

Способность и остроумие-то не пародия-тъ в Турска-та държава съ избытъ. Един интересен човекъ що отиде ли противъ интересъ-те съ? Народъ-та, която живее въ съ национално-правителствено-правителство и съ наследи конституционно правителство съ пъзъ спо-

— в Англии, когда с доказавшей толстой
чи что я интересуюсь в наст.
При этом вещественности интересы на-
рода не требовали для бдательности
за да им напарять да ся занимать съ-
съ?

Та не треба да стори томо само да изнесе гохмът съумки, когото ни е дала Хубавата на добър, яко са подиря и са упражнени добре, може да принесе капитала, когото използуваш в Египетски-добро то обяснение.

боска, ищесто да са бъдат с войска-там, която защища отечеството, че обявиха ордена-ти са прости чуждестранни-и нехранимийски, която са подчинят от земоността-ти им.

Ако има днес периодичност въвзвиста у християните, то е предвидената

Гурка-зима с вами в тепле плодовины и
Природы-та с балом щедра к нам, а
Море-то на награды изобильно наградил-
ши-то, а земля-то на награды изобильно наградила-
ши-то, а земля-то на награды изобильно наградила-
ши-то на Камчатку! — Дарование при-
роды-то узла с газой-то ванилии-
ми забылки-ми в него, что вай со-
дество-ваниими-ти драники, конто вай до-
ухас-то по волокнике.

УЧРЕЖДЕНИЕ-ТО НА НАРОДНЫЙ-ТЬ
СЪВѢТЪ.
УБИВАНІЕ-ТО НА АВАМА-ТА МИНИСТРЫ.

ПО УЧРЕЖДЕНИЕ-ТО НА НАРОДНЫЙ-ТЬ

Министр та селидя більшовиками виміняв імені-тѣ в Басарську варуху жадє-
жадє-то на якіроді славѣт (муря жи-
ття). Турский-тѣ вістник Сабах обра-
тил ідею така :

«Басарсько слайд като исчесанна
опасност-тѣ ота якого народу сабреї, сант
оноправната като едно відомо слово
ограничена».

Найза-та онанска відома від сузуманы-
ти працьстивим не відає, за скіпетром
своєю відмінніст-тѣ візароди, то не від-
дає прикладом яким висненій. Ний ху-
тівторами ота сега че тѣ не що за ві-
наванія свою від якіх візароди, но опо
ті візароди ота якого-то просвіщеніе,
жаждіє-то, по та зграбнії, та по
художеств-тѣ, ота вікто імма толкове
чулка.

Министр та селидя від четырьхъ ве-
черъ-та, чест-тѣ по 4 відьміннійцід
слайдя візароди-тѣ на Маджиді. Такъ
са били Міхель Руші пана, В. Веселі,
Хосеїн Аппа пана, Министр-тѣ на Вой-
на-тѣ, Ахмед Кайсері пана, Министр-
тѣ на Мореплавані-тѣ, Ришад пана, Ми-
нистр-тѣ на Визаніи-тѣ, Дасметі
пана, Министр-тѣ на Народо-то Просві-
щую-тѣ, Юханна пана, Хаджі пана и Риза
пана. Прота това чрекъ един чиновній,
Сіамік, доходжа візароди візароди слу-
га-тѣ на посадѣ-тѣ за співакомъ віз-
ароди-то, якото ми казалъ відъ віз-
ароди-тѣ сія слайдя візароди на Вой-
на-тѣ. Слайдя-тѣ ми казалъ не треба да ос-
тиде да ви на ческіймъ ми и когото слайд-
яще віче на дойлі-тѣ ката. Хосеїн Бей

Втора присъствието е не-мусулманския приставителен щаб на новите си асасини. Той е във вид на група от мъже и сътоварищеници, които изпълняват всички бедствия и не-мусулманския ѝ поддържател. Този щаб да обучат в военно-техническо, ъндо, щабът щабът да бъде спасено за Турци-хан. Този щаб е пълен и народно-то съзание не може да го ръши без съгласие и приветствието. Но да положим че не-мусулманският ѝ поддържател кога служат на този щаб, бедствието да изчезне и на този щаб да си уважи. Съзнателно е че при това състояние

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петък. Цена-та за една година е едно бло меджине и половина, а за шестъ месеца три четвърти от бло меджине. Сложностоезаплатна-та трубоа всяка година да ся предплатиши и да ся испращаш възможна, ез груп или по пощенски пакета (нужно) Турски, Нѣмски, Пруски, Русски или Французи, на Редакторъ-ти у Американски Хана въ Цариград.

Година 1.

ПАРИГРЪГ, ПЕТЬКЪ, ЮНІЙ 18, 1876.

БРОЙ 25.

ИЗВѢСТИЕ.

Извѣстие-та половина от годникъ-тъ истичка на 1-тий издадът Юлий и най-тъ напомнящи на онзи от спомените-тъ си, които са пред-
ставятели-тъ си, както са съ-
дѣлани само за шестъ месеци, че
не можеше до имъ испратени
Зорница подири онова време, ако не
приемеш отъ тѣхъ споменостоиздани-
ята ся оставили-тъ шестъ месеци.
Най-самъ пригудени да докажатъ спро-
готъ това правило.

Извѣстие-та на Зорница отъ 1-ти Юлий
до 31-ти Декември се е възчу-
пила отъ бло меджине, която може
да ся проводи или за грън, или
по пощеникъ (пакет).

Досегашни-тъ броеве на Зорница
отъ 1-ти Май са съсръдихи. Ред.

съявъ добре съ книги-тъ Монсееви. Китаїсъ-тъ, къто Иудус-тъ, простира-
назадъ яточеслене-то съ иконо-
стити хълди години; собственства-
ни народни исторіи, обаче, захваща-
само около 2,000 г. при Р. X. «Ки-
таїсъ-тъ история наизадъ наимѣро-
само до 22-ти юни прѣдъ Христо-
съ-тъ ера»¹. Ролинсъ, профессоръ
на драматич. исторіи въ Оксфордскъ-
ти университетъ, наречи Китаїсъ-тъ
яточеслене «огромни басни». Този
профессоръ утвержда че «изложени-
е книгъ-тъ Монсееви са посрещнати
съ най-нови-тъ исторически наслѣдо-
вания. Всичко, което са взяли въ тѣхъ,
за мѣста, за покойни и за земи, съ
истини, и колкото повече изучава-
ни онзи древни периоди, толкова по-
вѣрно съ потвърдени истинности-та на
книги-тъ Монсееви.

Хенсингсъберъ, профессоръ на Бер-
линскъ-тъ университетъ е подтверди-
лъ истинност-та на описание-то на
Египетъ такъ, че даже безвѣри-
ници-ти не могатъ вече да отрѣкнатъ
не е тѣл. Колкото да други-тъ ис-
ториески книги на Вѣтъ. Завѣтъ проф.
Ролинсъ взаима за тѣхъ: «Достовѣр-
ностъ-та имъ ся подтвердила отъ Ассирий-
ски-тъ надписи, отъ финикий-
ски-тъ истори и монети, и отъ най-
древни-тъ Греции стихотворене. Ко-
гато ивой съ мисли съ е отрѣкъ-
лико, което да опровергае достовѣр-
ностъ-та имъ, по-съзвръшени истори-
чески наслѣдовия съ показали че
възражение-то му не е имало добра
основа».

Прочутъ-тъ Германски историкъ
Нѣбъръ пише, че едно удивително съ-
гласие съдѣствува между други-тъ дре-
вни историески записки и Библия-тъ.
Когато приемемъ свидѣтельства-та на
тѣзи знаниети истори, имамъ право
да заключимъ че истори-тъ не е оп-
ровергатъ Вѣтъ-тъ Завѣтъ.

(1) История-та опровергата ли
Вѣтъ-тъ Завѣтъ?

Вѣтъ-тъ Завѣтъ описва наскъ-
сътворене-то на сблѣтъ-тъ и на че-
ловѣчески-тъ родъ. История-та опровер-
гава ли тѣ изложени-е? Не може,
зашто имъ никакъ други историичес-
ки съвѣдѣни за онзи събътъ.

Първъ-тъ Елинъ-тъ и Библия-тъ
иматъ съ общи части отъ синай-тъ на
Манеовъ, единъ Египетъ истори,
и на Берода, единъ Халдейски истори,
и ивой съвѣдѣни и Вавилонъ-
ски надписи и ивойски папируси.
Какъ са сърѣдътъ тѣи настърѣ-
съ съ книги-тъ Монсееви? При търъ-
съ съ съдѣлъ съ видъ на ивой големъ
разливе въ яточеслене-то имъ.
Когато испитами, обаче, внимателно я-
точеслене-та на Манеовъ и Берода,
имъ напримеръ че и дѣбъ-тъ са раздѣ-
лени на двѣ части, отъ които пръвъ-тъ,
които заключва періодъ-тъ прѣдъ кой-
то са казахъ че бого-тъ, пол-богово-
тъ и духов-тъ съ господствували на зем-
ля-тъ, явно съ видъ да е баснословия.
Когато отхвърлимъ отъ тѣи синай-
ската част отъ яточеслене-та имъ, ко-
то е очевидно баснословия, тѣ са съгла-

способни истори, пътъ добре о-
снова. Страусъ отрича че Августъ Ко-
сара е издавалъ икона заповѣдъ чото
съсъзъ да панъ тѣкъ дланъ какъ-
то съзъ да излага въ Лука 2: 1; но поне-
же Савинъ, най-способни-тъ изслѣ-
дователи на Римскъ-тъ древности, у-
твърдъ че той издавалъ такъкъ зап-
овѣдъ, то възражение-то на Страусъ е
безосновно.

Страусъ каза че истори-тъ опро-
вергава изложени-е, което са напи-
си въ Лука 2: 2. Той са старе да до-
каже че Киринъ не е бывалъ управите-
ль въ Сирия до Римскъ-тъ година 758,
което е било поне 8 години съзъ-
дѣление-то Христо. Г-нъ Залътъ отъ
Берлина, обаче, е доказалъ чрезъ ис-
ториески-тъ съ писъмъ, че търъ-
дѣ въроятно че Киринъ е бывалъ у-
правителъ въ Сирия два пакъ, и пър-
вътъ пакъ отъ 4 до 1 год., при Р. X.
и така историески-тъ точностъ на
Лука са подтвердила.

Страусъ каза че истори-тъ опро-
вергава че Лизандъ е билъ четвъ-
стъстъкъ въ 15-ти година на цару-
ваніе-то на Тиберіа Цезаря. Той са
постара да докаже че Лизандъ умръ-
60 години по-напрѣдъ и че не е имало
можъмъ да ся докаже че е имало дъл-
жностъ да еднакъ управителъ на също-
имъ, които е живъ въ по-послѣдо-
вание. Обаче, оново което Страусъ е
уздѣлъ за неизвестъ, то дѣстѣ-
телно е ставало. Единъ старъ налишъ-
се съ отрѣкъ насъкъ близо до База-
рей, които доказа че е имало дъл-
жностъ съ имъ-то Лизандъ – баща и
сънъ, и търъ-дѣ въроятно че сънъ-тъ
е наследъ служебъ-та на баща си.

Проф. Ролинсъ каза: «Горбоме-
жънъ-тъ съ единицъ-тъ възражение
противъ историески-тъ достовѣръ-
ностъ-та имъ Новъ-тъ Завѣтъ, които заслужу-
вавъ чадъ като на Сесвъншаго. Той са
относи на съзвъръшено-то опрѣдѣлъ и
опиши на всѣй човѣкъ, на и вѣ-
чно по-ту сълѣдъ като неправ-
дѣ и нечестъ отъ Царъ и цркв. Но
може да отрѣкъ че този възро-
жденъ и на вѣчно-то имъ възраже-
ніе като на Чесвъншаго.

Но какъ тробъ то пакъ възро-
жденъ да ся рѣши? Всѣй свободъ, че е
да го рѣши както нему са види за до-
бръ? Не, никакъ. Има пакъ които са
види правъ на човѣкъ, но крайъ-тъ му
е пакъ съзъ смърть, Пирт. 14: 12. Но искъ-
дане процънене-то и спасеніе-то ни
заслужува съзвъръшено отъ добра-тъ
волъ на Бога, то тробъ самъ да опрѣ-
дѣлъ условия-та върху които тѣ можатъ
да са получатъ. Затова не е добъръ да
отдавамъ тѣръ-дѣ голяма важностъ на
ивой-тъ и на теори-тъ на човѣкъ-тъ
върху този прѣдѣтъ, но необходимо-
димо е да дадемъ вѣчно-то съ внима-
ние на Слово-то Богъ, и да приемемъ
първъ-дѣ и сърдечно всички-тъ my
учени нарихъ него, защото наше-то вѣ-
чно назначение споредъ него че са рѣ-
ши. Тогава какъ става човѣкъ исти-
ненъ Християнъ?

Человѣкъ слава ли истина Хри-
стиянъ по рожденіе-то си?

Ерненъ-тъ, които живѣхъ въ време-
то на Иисуса Христъ, мысляхъ че тѣ

е подтвердила приѣд очи-тъ на вси-
чкъ-тъ историческа критика».

КАКЪ СТАВА ЧЕЛОВѢКЪ ИСТИ-
НЕЦЪ ХРИСТИАНЪ?

Въ послѣднѣ-тъ си брой изложими
врѣдъ иконъ отъ прѣмъстъ-та и
отъ добри-тъ на всѣй истина-
Християнъ. Всички, които прѣа Св. Си-
ансъ за Слово Богъ, тѣлъ да си
съзъся на това, че тѣи прѣмъстъ-та и
добри-тъ безкрайно подобряватъ иконъ-
та по-честъ, прѣи и удовол-
ствия въ този светъ. Съдовдатъ отъ
всички-тъ вѣросъ, съ които човѣкъ-
ти съзъняватъ, никой не е тол-
кова въсънъ болъ слѣдующъ-тъ:
Какъ сине човѣкъ истина Хри-
стиянъ?

Този въпросъ не е отнася на при-
добъваш-то на тѣи съвѣръвъ, които човѣкъ-тъ може да събъръ-
де и които може насъкъ да сънгубъ, но до придобъваш-то на онзи на-
тайни съвѣръвъ, които съмъ Богъ
достави и които трбъ въ всяко вѣко.
Той са не си отнася онзи прѣмъстъ-
и по-честъ, които човѣкъ-тъ при-
добъваш отъ подобъ-тъ си и които че-
сто изчезватъ като угрѣвъ-тъ часъ, но
ни по-прѣдѣ-то и всички-тъ имъ
грижъ отъ самого Бога, на прѣмъстъ-
то имъ и на вѣчни слуги отъ вѣчнѣ-
ци, и на вѣчно-то имъ възраже-
ніе като на Чесвъншаго.

Той са относи на съзвъръшено-то опрѣдѣлъ и
опиши на всѣй човѣкъ, на и вѣ-
чно по-ту сълѣдъ като неправ-
дѣ и нечестъ отъ Царъ и цркв. Но
може да отрѣкъ че този възро-
жденъ и на вѣчно-то имъ възраже-
ніе като на Чесвъншаго.

Но какъ тробъ то пакъ възро-
жденъ да ся рѣши? Всѣй свободъ, че е

да го рѣши както нему са види за до-
бръ? Не, никакъ.

¹ Remarq., Nouveaux Mélanges, Asia-
tiques, Vol. I, p. 65. Срвн. Maila, Hi-
stoire Générale de la Chine.

бых истинны-гъ чадо Божій, просто
зашто тѣ бѣхъ потомки Авраамовы
по пльту. Тѣ казахи: «Свѧтъ Авраамо-
во сми». «Отецъ нашъ есѧ Авраамъ».
(Люк. 3: 33, 39). Тѣ наистину по
рождѣніи-го сихъ бѣхъ, на който
принадлежахъ усыновленіе-то, и славы-
и, и завѣты-и, и званиоположеніе-то,
и Богослуженіе-то, и обѣщанія-и на
които бѣхъ отп-ти, и отъ кого ся
роди въ тѣхъ Христосъ, Рим. 9: 4, 5.
Гольми бѣхъ наистину пріикушнѣ-
то, когто наистинѣхъ тогодь на всѣ
коры Еренинъ просто по причинѣ на
рождѣніе-го ми. Положеніе-то и об-
стоятельства-то ми бѣхъ вѣл. благородн-
ими за стаину истинно чадо Божіе;
но гой дѣйствително стаинъ ли чадо Божіе
просто по причинѣ на рожденіе-го
ли? Господи, яисусъ Христосъ самъ ся
рѣшилъ този вопросъ за ми, Когато
Еренинъ ти казахъ: «Свѧтъ Авраамо-
во сми; тобъ ини отговоры: «Знай-
те сѧ Авраамово, но ищете да
убѣсте, зашто моя душа въ несъ не
са вѣщанца». (Люк. 3: 33, 36). Тобъ
ни обѣзи чѣ тѣ ю и да пронсхождахъ
по погонѣ-то си отъ Авраама, тѣ бѣ-

Нен-нан-напри-да споминая на-
рел международн-т изложе-
ни, то до сего ся ставали в Европе и
в Америке. Наро-то было в Лондоне
на 1851 остан. Задни-та му захвашки
едно пристранство земли от 80 увар-
ти, и за тыхъ быхъ изжидено 300,000
руб. Второ-то было в Нью-Йорке в
1853 г. Неготи-з задни захвашки
около 23 упрати земли и струважахъ
100,000 руб. лир. Трете-то было в
Нарвеи в 1855 г. Задни-та му за-
хвашки 120 упрати земли и быхъ
ставали за 80,000 л. ан. Четверто-
то было в Лондоне в 1862. Задни-
та му захвашки 90 упрати земли
струважахъ почете от 400,000 л. лир.

Него-то было в нариз на 1861
Здайши-иа мы захвашца, едо про-
странство от 160 уврат, и блах стапа-
ны на 900,000 л. ам. Шесто-го
было в Вене на 1873. Здайши-иа мы
захвашца, 200 уврат и блах стапа-
ни около за 20,000,000 л. ам. Насто-
щие, ил седмо-е, в Филадельфии.
Негово-ти здайши захвашца едо про-
странство от 240 уврат земли, и са-
ставы на 1,750,000 л. ам.

опредѣленіемъ комицѣи да подтверждѣніемъ изложенія—та на свояхъ подвижникахъ Адвентистами—то Конфедерацией, Апостольской, Австрій, Болгари, Боливіа, Бразилии, Канада, Китай, Чили, Данія, Републикой Египета, Египетъ, Франции и Алжиръ, Гватемала, Хайа, Холтина, Хулиарастъ, Уигрия, Италия, Испания, Испанія, Мексико, Великого-Британіи Германія, Колумбія, Никарагуа, Норвегія, Персія, Перу, Португалия, Россія, Саскачеванъ, Испанія, Швеція, Тунисъ, Турция, Колумбія и Венесуэла.

От това е явно че Изложението е изложено във Филаделфия в името на всемирно. Известно е от този правительство със изживелия много пари за да подпомагат на подданици-тъй си е прънали на стоки-тъй и въ направлението на особни здания за въ ползъ на тези подданици. Англия е изживила 50 000 лари.

Especies endémicas de la provincia de Huesca

СТОЛЪТНО-ТО ИЗЛОЖЕНИЕ ВЪ АМЕРИКѢ.

Въ нивъ никой милион броеве на *Зорник* да дошли въчно исканътъ за Американско-то Извънение, но понеже прѣмъни картины - на пътъ - отъ глиняни - възь здания на това изложене, малко си ги придвижихъ съ нивъ друга съдебни, които вървани че ще интересува читателите ти.

Нека напримеръ да споменемъ наредъ международната изложениетъ, което до сега съ свидатъ въ Европа и въ Америка. Първо - то биде въ Лондонъ на 1851 г. Зданието му захватяло едно пространство земя отъ 80 укреп., а за тяхъ бояхъ издижено 300,000 л. анг. Второ - то биде въ Ню-Йорк на 1853 г. Неговите здания захватяло около 23 укрепта земя и струваша 100,000 лир. ав. Трето - то биде въ Парижъ на 1855 г. Зданието му захватяло 120 укрепта земя и бояхъ издижено съ 800 000 л. ав. Четвъртото

ствали за 150,000 л. а.
то биде в Лондон на 1862. Здани-
ята му за хавзини 96 унции земя, и
струваха повече от 400,000 л. а.
Нето то биде в Нарина на 1867
Зданието му за хавзини едно про-
странство от 160 унции, и бхъза-
ствали за 900,000 л. а. Шесто то
биде в Виена на 1873. Зданието му
за хавзини 200 унции и бхъза-
ствали около за 2,000,000 л. а. Насто-
щие, то е седмо, е в град Дрезден.
Неговото здание за хавзини едно про-
странство от 240 унции земя, и са
ствали за 1,750,000 л. а.

опрѣдѣлъни комиссіи да надзираятъ изложенія—та на своиъ поддѣлкы Аргентинскаго Конфедерациія, Австро-Іа, Австрія, Бельгія, Боливія, Бразилія, Канада, Китай, Чили, Данія, Република Екваторій, Египетъ, Франція въ Алжирѣ, Гватемала, Хавай, Хайти, Хундурасъ, Уигорія, Италия, Испанія, Індія, Мексико, Великобританія.

Германия, Холандия, Нікарагуа, Норвегія, Персія, Перу, Португалія, Руссія, Сіам, Іспанія, Ізраїль, Турніс, Туреччина, Колумбія і Венесуела.

Отъ това е явно че Изложението е от Французей, е написано всемиро. Никой отъ тъзи правителства съ изнадването много пари за да подпомагатъ на ддинандци-тъ съ привнесъ на око-
ки-тъ им и въ направъ-тъ на око-
бим здравъи за тъ ползъ на тъзи ддинандци. Англия е изплатила 50,000 па-

л. ан. и пр. Достозабѣжително е то-
ва, че Июнія, която за толкоъ вѣко-
вие не е искала да им никакви тър-
говски спонсори съ другиъ народи, м-
сега пъддава колкото Англия, Фран-
ция, Германия и Австро-заседи, за да
се представи добъръ въ това Изложение.

Потім всичми та драками на Рену-
бланкі-так, ала інцидент особи комі-
сі, і много от тхах са напіршими особи
надзвінні, отто конто пікені са спроцеси
и построени са голім испуско. Може
да я саже че в това Илажене ша
седем отдельни наложені в седем
отдельни здінні отто конто всімо едно
е достовірнізателено. Едно от тхах
поп-пірни здінні са прафієст в гор-
ніші-т картін. Тога є главно-то зда-
ніння на Илажене-то, воето са построено
от жеєль и отть столь. То с окзо
SO5 аршини дльо, и захваша едно
пространство от SO утрати. Еднина-то
напискин назва : «Каво да ви пишь
относитено са главно-то здінні ? То
е едно удивительно сображені от разни
произведеній на всемирні-т челове-
ческія проминанії. Илажене-то
на него е величественно по разно-
образію-т то и наиздінності-т на
произведенії-т конто са пізнати.

циообраз отъ литературы произведеній и показа что промышленность-та и не съ развалинъ отъ междуусобицъ боенъ. Австрия, Франція, Англія и Италия излагаютъ произведения, които привлекаютъ гдѣмъ внимание; но наилучшо-то изложение - оно въ Японіи-тѣ. Тѣ излагаютъ исторіи-та по отечеству-то съ чѣрпъ производствъ-та които представляютъ. Тѣ излагаютъ не само искусственія-тѣ съ произведеній, но и естественія-тѣ птическихъ на боялестъ-то въ Имперіи-тѣ. Съ Иллюзіею-то на иконостасы-тѣ въ съзываемъ. Разнообразны-тѣ имъ образованія и системы, по которымъ съ

КАКЪ СЯ ПРАВЯТЬ ЗЕМНЫ И НЕБЕСНЫ КЪЛБА.

Всѣкой въиждаѣтъ въ училища-та землеописателы кѣба, които предѣстѣтъ видѣть на землѣ-та и разны-та страны по лицѣ-то. Мнозина може да сѧ си питати: «Отъ какво сѧ тѣзи кѣба, и какъ сѧ правятъ?» Тѣзи кѣба сѧ отъ харѣтъ и отъ алчїи и сѧ предими извѣстъ. Ний же изложимъ вѣратѣ начинь-ть по които тѣ сѧ пра-

Най-напрѣдъ направатъ едно кълбо отъ дърво, което служи за камълъ. То била и да не е съвръшено гладко. На два-та му противоположни краинца

иши тель, който служи като ость, на който кълбо-то са връти. Това кълбо са наложили на едно място дъго може свободно да са връти на ость-та съл. Тогава на лице-то то направиша съл-ре от хартия и алчии. Най-попръл залязти на него ивици от икъл хартия напояни със води. Наскори паднат да изскъле този пласти, налязват парху него други хартии и алчии и такива напояни първо съзико преличко вещество. Върху него наляват ище две-три пластове от хартия ивици, все тъй називаними. За кълб от сръбъ величина са доволно 4 или 5 пластови ивици, но за по големи кълби прилагат повече пластове. Тъй направиша от хартия кора на кълбо-то са остави да изскъле хубави и да са изворни.

Тогава, като го заврътът на остея
ти много бързо, ще допират до
него едно остро оръдие, което го пръв-
нозавари. Валтринът дървеси по-
пукълка си изважда от хърбът-та,
после пръвът нинци си покръства съ-
съзъмът си. Тогава остават две корубки-
попукълка от дебела хърбтина (мука),
които имат върхът върхът-са и са едни
малки дунки, в които са били кри-
щата на остея-та и на дървесното-то къл-
бо. Тези попукълки лесно са сноват
задно. В една дървесна пръчка, дъл-
жина която валитринът-та е от из-
бобо, си проираша надясно единък ас-
тест. Зашпират единът-та край на тъль-
та в дунка-та на едно-то попу-
кълбо и заворзват това попукълбо на
дървесната-то пръчка. Напомнят кри-
щата на попукълката-та със искове при-
зличиво вещество, и като заврътът
другият-та край на тъльта в дунка-
та на второ-то попукълбо, приносят
гърди и заловват със дървесната-та
пръчка и него както първо-то. Тогава
изваждат къзла от дебела муката.

Съзъмът си съсока, че-тълъ, по-

Слайды для слайда в подвале
ны на кубы-то добры, неизвестно
то да ся варти на ость-та си в един
съвершенье полубогучь от метал. Было
то на него и сяло в слы быка, кака
едно съблазн от очистки тибншри,
тутых и дрено яисло. Съ тази
маккет лице-то на кубы-то, кое-
турят да ся варти на ость-та си,
и метал-тъ полубогучь изложда
граванши-тъ му. Мазанье-то ся по-
вторя пять-шесть пати. Тази работа съ
быва, защото съль всъко изнане,
кубо-то трабда ся остава да из-
салжено съвершенно прѣдъ да ся
запечати. Конго съ ходи на заборы-тъ
да правят кубы, тъ съ виджад
много тазиа бывъ кубы передено да
сахьхъ, како напишъ и тъ гранитъ-
ти в гравиранически. Мазанье-то съ
шансъ-та становестно по-тыни
и ся изнань съ по-голямо изнанене.
Друго, на което трабда ся винава,
съ кубо-то трабда да ся варти
на ость-та си въ съвершенно радио-
лице. Най-посъ кубо-то ся изложда
хубъх и ся устроена. Тогава лице-то
му ся и гладко почти како слово-
коти. Слайдъ това на него ся гегадъ
меридиан усопридан и други крахъ,
и ся оправта цвакъ-тъ на зенито-
лице или на пебесо-то, които вланя по-
слѣ ся украсена отъ иной искусен-
стника.

Франція пропизвожда само половина-
тъ отъ дърва-ти, които тамъ ся упо-
трѣбляватъ.

против него. Ты бывш величи-тъ дъ-
жини да гы прелестъ съ благодарене и
виро да гы изърпешъ. Кинескин-тъ и
Фарисен-тъ обе поддахъ въ той-
же заблуждение относительно до тѣхъ
обряды. Ты гы наложъ добъ, но не
отдавахъ вниманія на онова, което тъ
означавахъ. Ты считахъ изърпешъ
имъ не како средство, чрѣзъ което тъ
можахъ да ставль наистину бла-
гочестия, но како само-то благо-
честие. Ты ся предавахъ на тѣхъ, но
не ся пригахъ да обработашъ и да
разинешь онѣнъ нравственіи наклон-
ности на конто нужда-тъ тг. с. о-
брѣши-тъ бѣхъ назначениемъ да изъ
открытия. Ты бѣхъ твѣрдъ ревностю за
обѣзданіе-то, което бѣ и народъ и
неровно образъ на Ерец-тъ, но тѣ
имахъ твѣрдъ мылъ ревностъ за о-
брѣзаніе-то на пласти-тъ си въ желаніи
и за очищеніе-то на сърдца-тъ си, кои-
тои този образъ означавахъ. Ты ся по-
казавахъ ревностю въ приносіи-
то на величи-тъ оправданіе хорты, въ
тои очи и козы, за грѣхове-тъ си, но
тѣ ся показавахъ равнодушни къ изъ-
нушаніи-то на сърдца-тъ си, за-
граждахъ да приноситъ оправданіе
и приносіи-то отъ стада-тъ си и отъ
плодове-тъ си, но не ся пригахъ
да приноситъ Богу смѣреніи и приз-
наніи сърдца. Ты обрѣшихъ вниманіе
и изърпешъ-то на външи-тъ слу-
жбы, но не на истинно-то духовно Бо-
гослуженіе.

Когато Господъ Иисусъ Христосъ ся
появи на землѣ-тъ, како каза той на
Ерец-тъ? Осъди ли той изърпешъ-
то на тѣмъ образъ? Той не осуди ни
единъ отъ тѣхъ, което бѣхъ оправ-
даніи отъ Бога, но напротивъ тоги одо-
бра. Обще прѣи въ той Ерец-тъ за
истини чада Бѣхъ просто зашто тѣ
изърпешанія, тѣмъ външи-тъ образы? Не,
никакъ. Кинескин-тъ и Фарисен-тъ бѣ-
хъ на-ревностіи-тъ отъ величи-тъ въ
изърпешаніе-то на тѣмъ образы, и при това Иисусъ ся обнѣгъ на Ерец-
тъ: «Зашто, казувамъ ви, че ако ван-
ши-тъ правдо не надине праходъ-тъ на
кинескин-тъ и Фарисен-тъ, имъ не
зашто въ царство небесено». Мат. 5; 20.
Съ какви ужаси думъ Христосъ
осажданіе самъ-тъ Ерецъ, конто по-
казахъ такавъ ревностъ за външи-тъ
образы на Ерец-тъ Царка, но конто
не приехъ на сърдца-тъ си истин-
и-тъ и не съобразиши въ животъ-
ти съ начала-тъ, конто тѣмъ образы
означавахъ: «Горко вѣтъ, кинескин-
и Фарисен-тъ: зашто даватъ де-
сетьъ на маткѣ-тѣ, на короля-тъ и
на кампю-тѣ-тъ, и оставатъ по-важни-
тъ наци-тъ на закон-тъ, праходъ-тъ,
милостъ-тъ иѣрѣ-тѣ-тъ; тѣхъ трбование
да приве, и онѣди ся не оставатъ.
Водитеи сѣли, конто комаръ-тъ прѣ-
дѣдатъ, а кампѣ-тъ поглаголатъ. Гор-
ко вѣтъ, кинескин-тъ и Фарисен-тъ, зашто
зничатъ очисти външи-то на чи-
шкѣ-тѣ и на блодо-тѣ, а отѣлъ се
на маткѣ-тѣ, и оставатъ по-важни-
тъ наци-тъ на закон-тъ, праходъ-тъ,

милостъ-тъ иѣрѣ-тѣ-тъ.

—

Горделивъ-тъ и неблагородный-тъ

много общъ да хвалъ ся и да

уокрии другъ-тъ. Кто мысли че не-
гово-то изърпешаніе съ уголови-тъ

уененіе-то на съдѣ-тъ твой, той се

гледа да нахѣи въ тѣхъ нѣкъ иедо-

стътъ, и съ хлѣтъ да го про-
ѣвдъ помежду хора-тъ.

—

«Вѣличи-тъ почитайтъ» съ едно

отъ наядъ-тъ изрѣченьи въ Библії-тъ.

Ний не можемъ да почитамъ никого

прѣи го називаніи; а не можемъ

да називамъ добъ никого, ако не гла-
дамъ на него съ бротъ и безпредстра-
стни очи, и ако неизнѣмѣнъ какъ

добънъ имъ въ него.

—

«Вѣличи-тъ почитайтъ» съ едно

отъ наядъ-тъ изрѣченьи въ Библії-тъ.

Ний не можемъ да почитамъ никого

прѣи го називаніи; а не можемъ

да називамъ добъ никого, ако не гла-
дамъ на него съ бротъ и безпредстра-
стни очи, и ако неизнѣмѣнъ какъ

добънъ имъ въ него.

—

Единъ учень Ионенъ, което е пат-
уено по Ероупъ и по Съед. Дѣржавы

и Америкѣ, обрѣшихъ единъ ино-

смно отправеніе чи Ионенъ-то про-

вительство, ико воето той киза, че у-

зучиши-тъ на учебѣ-тъ заведеніи и

и художества-то на професионъ-тъ

дѣржавъ на «Люди на Христопіїс-тъ».

И той жадро приыга: «Зашто

да и въде съ-то вѣръсъ-тъ

и вѣръсъ-тъ, което постенчено ся

на рѣда-тъ, конто съ

западъ-тъ, конто съ

насамъ, щото наѣсто 1100, днесъ по-
вече отъ 32,000, стр. ся печатять на
часъ-тъ.

ХОЛАНДІЯ.

Няма никоя друга страна която притежава по-често интереси нација за чуждестрански-те, възложи Холандия. Холандия е съвсъдно плоска страна и няколко в по-ниски от повърхността на морето-те. Но тази причина, да запасят земя-та си от нападение-то на морето-те, Холандия-тъ създала голямогорвото по бреговете избор от камене, дървета и дълни. Изворите-тъ са около 12 ля-тички високи и толкова широки что дълък могат да пръвчат по тях наупоред. Повече от 300,000,000 дъръри са изхвърлили за построение-то на тези извори. Камените-тъ, които обра-зуват едни пещерни от вади до върхите-тъ, са добре направени и пътищата-тъ са как украсени и на дъл-бъгите страни са редово съществува дървета.

Но най-голямото изкуство на Холан-дия-тъ индианците е приспособяването на езерата-та, от които девет-десетте вече са пръвърнати в разра-ботена земя. Шестдесет години постъпили са е изискавали за приспособяването-то на един от тези езера, Харлем, който обека около 70 квадратни мили. Пръвът три от тези години са са употребявани също също машини са за да видят водата-тъ също, езерото.

Също така са използвани машини за да поддържат вода-тъ също, езерото.

Говори си че Италианци-тъ показват големи търговски дистанции в Бар-бони. Тъ са с условия да направят един желязен път, които трябва да са същини в четири години. Рудниците-тъ на камените-тъ възникат, на желязо-то и на сребро-то са при预备да на тях, и тъ ще плащат на цара по 25 на 0/0 от прихода.

СЪРБИЯ.

Появих днес са говори търъд много за Сърбия, кий имаши че едно кратко о-чертание на историите-й ще биде подле-зан за читателите-ти.

Извънредни-тъ жители на Сърбия са българите-тъ Грациди. Тъ са с извънредна-та способност да изучават чуждестрански-те язик-ти, и с обширна чиста от Илийски род възно-то на Горица Мизия. Пръв велико-то придръжани са, пароли-тъ са и имащества от Хума-ти, Острога-ти-тъ и от други армии, и по-всъде са

На Холмланді-тә сега сәх прѣдпрѣ-
и одно даю много-гоълью от ми-
нистъ-тил прѣдпрѣтія. На 1170 а.
тынъ-ти он осекан пробил извѣз-
ти, что заназанн сѣверн-ти областіи на
Холмланді, и таи много вода наводни-
лисъся и покрыла много
дерев и села, и прѣбогдана една
саманна областіи от голѣю засиро, на-
чено Зандерус. Тогы голѣю засиро
было около 1200 четьрьшины промы-
шленство, и се насчитывало за 700
тынъ. Холмландско-ти правительство
это поначи са извѣзка водъ-ти
по-гоълью та чисть на тога засиро,
зѣда-ти му дабычина с оюбо и
вѣт, и водъ-ти са сади изъ не-
съ извѣзки (барыни тобумы) и ще
изсприизнана на друг-ти стражи прѣз-
ѣ-ти в окенца. Илизиль-ти ще из-
вестъ на 158,550 кубических краца
на всяка минута, и ще продъ-
лжать да работаютъ за дѣй години и
щѣ мѣсяцы. Шестидесять годин са
прѣбрѣзъ-ти на машина-
и прѣбушуеніе-ти на езеро-ти, и
построеніе-ти на извѣзти, пальтица и
иамы. На дѣй-то на тога засиро езера
одного богата земя, и правительство-ти
що че може да си прѣбре раз-
вѣти-ти за прѣбушуеніе-ти то узъ
Балтийск-ти горы, и то изъ зем-
ли управданіе отъ Византійск-ти имперіи отъ
половина-ти на 4-ти дн. до 16-ти на то-
и-ти вѣкъ, когда са опустоши отъ Авари-
и Печенеговъ балтийская извѣзка отъ Сар-
гина подо то до конца 10-ти вѣка, и то
отъ Кариматы-ти горы, и то са поль-
жахъ на походъ отъ Византійск-ти им-
ператора Ираклия. Той вѣкъ воязъ да са
нассаетъ въ именеселъ тѣ жѣстъ и възде
у тѣхъ Христиество-ти.

Сараджанъ подвалитъ дѣржава на Ви-
зантійск-ти имперіи, но честъ са
сомата да прѣбре сардакъ и ще
засимѣнствъ. Кымъ-ти на 9-ти вѣка
са подчинъ саларьино отъ Василий Мануил-
лендский. Но всѣ Балтийск-ти господ-
льства, видъ са для алго вѣко, но въ
1018 таи имя пода управданіе-ти на
Византійск-ти имперіи. Стевенъ Божи-
и-ти изъ Сарбопа, юго-восточный са
самъ познаніе имперіи около 1043; саизъ
му Михаилъ са параша и вѣко и са
принимающъ отъ Рексис-ти вѣко.

Стевенъ Невисъ основа вѣко имперіи въ
1165. Този Невисъ и други земи, и
параша Гасъ (дипенсъ Нойзъ) параша
стодия. Най-самый-ти отъ този дѣни-
ца, Гасъ-ти Сарбопа, видъ са зѣни
за цоръ и цургу отъ 1336-ти 1356-ти. Той за-
посетъ почи вѣко Аланы, Аланъ, Аланъ-
Сандеръ Градъ и Балтийскъ въ
техническое образованіе-ти, занозы-ти въ ги-
гии-ти. Въ 1380 Йазиръ I въ езикъ
са Тунцѣ-ти на Косово поле са разбъ-
хана са пѣльзъ и по занозы на Му-
радъ I, и ѿто са рана скрыто отъ шуре-
лии. Тунцѣ-ти и въ 1459 въ прѣстолъ
на Тунцѣ-ти, Европа и въ 1459 въ прѣстолъ

ПОДЗЕМНА ЖЕЛЪЗНИЦА ВЪ ЛОНДОНЪ.

ози же ләзбен пашь виңде е по-
кактэ кыргыз, под калың-түр на гра-
ни сега е около 20 мили алғы-
лаций-түр ск по половина иштэе един-
другу. Төзи же ләзбен пашь има 12
(багона). Тя стоворлат пактынчи,
саррат другы и стигат ети елиң-
чий до друга за деб минуты.
но таза же ләзбенчи минуват по
500 душин пактынчи на день. Та

е станала около за 5,000,000 англ. лиры, но почти три четвърти от тези пари съдадени за къщи-тѣ и другата здравин под конто пълътъ минува. Ако и да е толкова скъпъ, той пакъ има добър успехъ. Подобенъ пътъ скоро ще си прави и въ Ню-Йоркъ.

Катонъ, старый Римский държавецъ
мъжъ, казалъ: «Азъ мыслѣ че първа-
тъ добродѣтель е да взъдржава чено-
вѣкъ языка-ть си; онзи е най-близо
до богове-ть, който знае какъ да мы-
чи, даже и когато той има право».

Говори ся че Италиянци-тѣ показватъ тѣлъкъ търговска дѣятелност въ Бирманія. Тѣ са съ условия да направяватъ единъ железнъ путь, който трббва да свърши въ четири години. Рудници-тѣ иматъ камини-тѣ вълица, на железнъ-то и на сребро-то сѫ прѣдадени на тѣхъ, и тѣ ще плащатъ на царя по 25 на 0/0 отъ прихода.

СЪРБІЯ.

Повсюдь десна со говори таєль мого за
бара, яким він був, єдно кратко о-
хаєши історію, та ще буде подес-
ти за чистотою та чеснотою.
Шаронівський — життя на Сарбії са-
мим почечою Троянським. Та він заснов-
ником та розбудником — та праця його — та перша
шевелюра, та в образування частин
Ізраїлю, пода ймо то на Гораїс, Маззія,
так званим — приселенням на народи, та-
ж на Кананії, Ханаї, Охуї, Острог-
ів та від друга до третього — південний са-
мопризвисником зі Вавилонії — до земель
Ізраїльських, але й від східного до заходу — та
він, юного со збройами от Аварада.
Последній — більш поблизу від Сир-
іїв, що до тогих жінок на східній
Карпантії — гори, і вони со звича-
єм, що вони відмінні — та відмінні — та
історія Ізраїлю, Танах — відома да са-
мості, із лягушкою — та «шевелюрою»

Християнствомъ жеста и введеніи
Христова. Сарбия оставила дѣлами на Византийской империи, но не честа сѧ
да прибрѣзъ съвѣтъ, чѣмъ бы и си-
ненасытъ. Къ прѣ-ѣхъ 9-й вѣкъ
са поднесъ съзвѣздыю посланіемъ
Посольствомъ Благодатиъ господину
Иоанну, имѣя поѣдѣніе, во из-
18 та вѣтъ, иниа подъ управлѣніемъ
имперіи, алипѣи, Стефана, Ев-
глии, пармѣи Сарбии, пойти осажден-
и независимо княжества Болгаріи 1043;
ти по Михаилу съ привескою праха и сѧ
поздравленіемъ отъ Римскаго папы.

и възникъти отъ гласко-сръдницкъ Немий основа нова държава въз. Той завладя Босия и други земи, и върху Раша (днесшъ Нови Назар) свойе имѣния. Най-съзвѣзденъ етъ този градъ бѣ Стевън Душанъ, който съ единъ народъ и царствъ отъ 1336—1356. Той завладѣа почти цѣлъ Македония, Абвабия, Сербия, Грачаница и Балгария и улучши образованіето, законъ-тѣ и гардеробъ-тѣ. Въ 1389 Лазар I въ сраж. битка при Турицъ-та въ Косово пада съ всѣми, и по заповѣдъ на Мурат I, който съ ръви съмъти отъ походъ

София, въпреки че е била присъдена на Сърбия, са поискали Можаве и също във 1459 г. на присъдата, но Балгарският - престолът, която е даренце от Унгария-та, са призовали за 521 от Суздат Солунската. Във това на 200 000 Суздат Солунската на пристроя, възможна другата си изброяхът, и тя е присъдена във Унгария. И така възстановено е Сърбия с управляването ѝ. Във 1716 Австрия е съгласена да бъде възстановена Балгария и по-късно от езидите Сърбия, но в 1739 г. покорявана на Тураки-та, а Сърбия също създавана на унгарския български отървостът - във Венецианския. Нашествието ѝ са подложахът против Тураки-та. Нашествието ѝ са подложахът против Тураки-та. На името на края Георги, който са призовани Суздатът, във 1807 г. за тъжесът Сърбия се възкупува от Русия и Сърбия се възкупува от Русия и

Франции, и в 1813 Турци-тэ пакъ
пакъ гостеви на Сарбии. В 1815,
подъ приветствіемъ-то на Милана
Обрѣзанія Сарбия възвѣшила подданства,
и въ 1816 съѣхъ подъ рѣку Саву
чтобы оказать пати спасчихъ подъ-
чиненность-тэ. Сарбия Обрѣзанія съ избрани-
емъ въ 1817 и съ приюсомъ отъ Султана-
та. Тотъ съ принуды до установы въ 1839
Бѣлградъ Садик-паша съ вси-
ми силами и незадачливо-тэ на
Санджакъ-тэ отъ портескіи-то отъ кон-
стантина-тэ.

— обиче са спада в 1842 и са нај-
стари. Александар, синът на Кара-
ѓорѓе, го заснува в 1846 под името
именована си Турци-та и Битоцка-та
град, и за това честа. Периодично до-
готволя в 1856, Србите са туши подъ-
представство на Европейски съюз. Но не-
що и друго той става откраден
от Тури, ако възможността има.
Направен е и на него мъ-
жества да има прокуратори на Србия.
Одлично, коя и да е болният съпруг.
Но след този уход в 1860, и също
Михаил никога не стана послодор на Сар-
бия. Същевременно той е в България на
1862, когато Михаил придобива оттегляване-
то на Турска-та гарнизони от Българската-
та армия. Тогава той бива избран за генерал-
нинът на тази армия. И тогава същевременно
той също не се дължи на Русия, прибира
си изборе и за Сърбия, прибира
то промяна на двинстват-му. Княз Ми-
хаил е възстановен в 1854, и се с-
тави за Пирот, а в 1860 — за
представство на този краища.
Същевременно той е възстановен в 1872
също възстановен, т.е. от тогава и нататък

ПОЛИТИЧЕСКИЕ ПОВЫШЕНИЯ

АНГИЯ

и университет в 1869.

В мае години 1870-го на Тур-
ецькому, гр. От-1834 вися та ся
відправив до Стамбула. Там він
з гравером-посланцем був у від-
правки, як 1874 таразден лоточника ся
від Аструї, і в 1875 та отсек
он монети. Сирбсько-дипломатичес-
твом він був у Цізралі та в Бузук-
і його чужестаном вонусу прив-
лася здійснити під час відправки
відповідно до 1868-го року. Він
і дала до Суспільства, таєм. Суспіль-
ством за 134 часови, от кою
візбирати от народ-та, в 33 от-
расль-то. В случаі ноготь пра-
ти з присою, якщо при-
чинах, якими він віз-
бирати від Суспільства, от
такожі від споділених.

Сирбія от 24 грудня він, гор-
дома, зробив заяву, якщо пра-
ти з присою, якими він віз-
бирати від Суспільства, от
такожі від споділених.

два кілька подальш-там ся відвеста, яко-
то під підозрою, то в Туреччині пра-
ти, якото це він може ся да-
ти відповідно до від-
звітування та разділ. Той во укріп-
лені Суспільство віддала по подацькою по с-
ся Сирбія, то не працевідоміс-то в рівні-
стю, яким він віз-
бирати від Суспільства, таєм. Там від-
повідно склони от Рашіда пана
полковникою-то відповідно-та, партії
з Сирбія. Отвітнією на Христеца за Цізралі
відповідно та відзвітуванням він Сирбія ся
з уваженням, якщо він віз-
бирати від Суспільства, таєм. Сирбія ся
для наред-то отвітнією відповідною, як-
да для готово-та склали між друга відповідь
за второ-то отвітнією, як-
да та ся відвеста відповідно-там.
Сирбія таєм сіділа Сирбія-там бу-
дати працюють за боян 19-го. Там ві-
надавши відповідь першу, во ще чека-
ти, якщо він віз-
бирати від Суспільства, таєм.

